

sichel auf dem Kopfe tragend) KATHIS. 4, 89.

निशागृह् (नि० + गृह्) m. Schlafgemach R. 5, 14, 65.

निशाचर (नि० + चर) 1) adj. in der Nacht herumwandernd: भूतानि R. GORR. 2, 9, 27. सन्तानि 1, 36, 18. 3, 5, 9. m. Çiva Çiv.; vgl. निशाचरपति. — 2) m. a) ein nächtlicher Unhold, ein Rākshasa H. an. 4, 262. MED. r. 274. = भूत DHAR. im ÇKDR. SUÇR. 1, 16, 18. 71, 20. 2, 16, 10. RAGH. 12, 69. VARĀH. BRH. S. 67, 114. 72, 1. VID. 215. 263. f. ई MBH. 13, 7207. R. 5, 25, 34. RAGH. 11, 20. KATHIS. 10, 74. 25, 206. °चरेश Bein. Rāvaṇa's R. 3, 54, 27. — b) Schakal H. an. MED. viell. SUÇR. 2, 342, 10. — c) Eule. — d) Schlange H. an. MED. — e) der Vogel Kākṛavāka ÇABDAR. im ÇKDR. — f) Dieb Rīgān. im ÇKDR. — 3) f. ई a) ein weiblicher Unhold; s. u. 2, a. — b) ein liederliches Weib TRIK. 3, 3, 360. H. an. MED. — c) ein best. Parfum (केशिनी) ĠAṬṬH. im ÇKDR.

निशाचरपति (नि० + प०) m. der Herr der zur Nachtzeit wandernden Geschöpfe, Beiw. Çiva's MBH. 7, 2046.

निशाचर्मन् (नि० + च०) n. Finsterniss (das Fell der Nacht) TRIK. 1, 2, 1. H. c. 20.

निशाद्ध (निशा 3. + क्त्) m. eine best. Pflanze SUÇR. 2, 222, 2.

निशाजल (नि० + ज०) n. Thau (Wasser der Nacht) TRIK. 1, 1, 87.

निशाट (निशा + अट) m. Eule (Nachtwandler) H. 1324.

निशाटक m. Bdelium (गुग्गुलु) Rīgān. im ÇKDR. Steht viell. mit निशाट Eule in irgend einer Verbindung; vgl. कौशिक Eule und Bdelium, उलूक Eule und उलूखल, उलूखलक Bdelium.

निशाटन (निशा + अटन) 1) m. Eule HALĀJ. 2, 91. — 2) f. ई eine Art Schabe H. 1337, Sch.

निशाणा s. u. निशान.

निशात s. u. शा mit नि.

निशात्यय (निशा + अत्यय) m. Ende der Nacht, Tagesanbruch H. c. 17.

निशाद् m. = निषाद् RAMĀN. zu AK. 2, 10, 20. ÇKDR.

निशादर्शन् (नि० + द०) m. Eule (in der Nacht sehend) ÇABDĀRTHAK. im ÇKDR.

निशादापुत्र (!) m. Stössel, निशादाशिला Mörser VJUTP. 175.

निशादि (निशा + आदि) f. Anbruch der Nacht, Abenddämmerung Rīgān. im ÇKDR.

निशाधीश (निशा + अधीश) m. der Mond (der Herr der Nacht) Z. d. d. m. G. 14, 373, 3.

निशान (von शा mit नि) n. das Schürfen DHĀTUP. 23, 2. 27, 3. 32, 109. VOP. 8, 103. 11, 2. निशाणा (vgl. शाणा) SUÇR. 1, 28, 1. VOP. 8, 128 (vgl. auch 18, 22) ist निशान = निशामन und zwar nicht einfach ein Druckfehler, da auch ÇKDR. u. चाय् und der Schol. zu BHĀṬ. 6, 33 so lesen.

निशानाय (नि० + नाय) m. der Mond (der Herr der Nacht) VARĀH. BRH. 11, 11.

निशानारायण (नि० + ना०) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a.

1. निशात (von शम् mit नि) 1) adj. beruhigt, ruhig H. an. 3, 271. MED. t. 119. — 2) n. Haus, Wohnung; n. AK. 2, 2, 4. H. 992. MED. HALĀJ. 2. 136. m. H. an. तस्याः स राज्ञोपपद् निशातं कामीव कात्ताहृदयं प्रविश्य RAGH. 16, 40. Spr. 698. Hierher wohl auch निशात im gaṇa उत्क्रादि

zu P. 4, 2, 90.

2. निशात (निशा + अत) Ende der Nacht, Tagesanbruch; m. H. an. 3, 271. n. MED. t. 119. निशाते M. 4, 99. ÇIK. 115, v. 1.

निशातीय von निशात (wohl 1. निशात 2.) gaṇa उत्क्रादि zu P. 4, 2, 90.

निशान्ध (निशा + अन्ध) 1) adj. bei Nacht blind VARĀH. BRH. 19, 1. —

2) f. आ eine best. Schlingpflanze, = जतुका Rīgān. im ÇKDR.

निशापति (नि० + प०) m. 1) der Mond (der Gatte der Nacht) AK. 1. 1, 2, 15. TRIK. 3, 3, 361. H. 104. VARĀH. BRH. 22 (21), 17. SŪBJAS. 2, 47. —

2) (wie alle Wörter für Mond) Kampher ÇKDR. WILS.

निशापुत्र (नि० + पु०) m. pl. Söhne der Nacht. Bez. best. Unholde HARIV. 12858. 12869.

निशापुष्प (नि० + पु०) m. die Blume der Nacht, eine Nymphaea Rīgān. im ÇKDR.

निशाप्राणेश्वर (नि० + प्रा०) m. der Mond (der Gatte der Nacht) BHĀṬ. 2, 27.

निशावल (नि० + व०) m. zusammenfassender Name für die Zodiacalkbilder Widder, Stier, Zwillinge, Krebs, Schütze und Steinbock ĠJO-TISHA im ÇKDR.; vgl. निशा 4.

निशामङ्गा (नि० + म०) f. eine best. Pflanze, = दुग्धपुष्की ÇABDĀK. im ÇKDR. Unter dem letzten Worte werden निशा und मङ्गा getrennt geschrieben.

निशाम (von शम् mit नि) m. Wahrnehmung VOP. 18, 22.

निशामणि (नि० + म०) m. der Mond (das Juwel der Nacht) TRIK. 1, 1, 84. H. 103, Sch. — Vgl. धन्याम्.

निशामन (von शम् mit नि) n. das Vernehmen: अन्वध्यायमपवाद निशामनम् LĀṬJ. 6, 9, 5. das Gewahrwerden, Hören; = दर्शन H. 576. MED. n. 188. HALĀJ. 2, 411. = निदर्शन und निरीक्षण H. an. 4, 177. = आलोचन MED. = श्रवण H. an. — Vgl. निशमन.

निशामुख (नि० + मु०) n. Anbruch der Nacht HARIV. 4122.

निशामृग (नि० + मृग) m. Schakal (das Thier der Nacht) ÇABDAR. im ÇKDR.

निशायिन् nom ag. von शी mit नि gaṇa यक्रादि zu P. 3, 1, 134.

निशारण (von शर् mit नि) n. Mord, Todtschlag AK. 2, 8, 2, 81. — Vgl. निशरण.

निशारत्न (नि० + र०) n. der Mond (das Juwel der Nacht) H. 103. m. ÇKDR. und WILS.

निशारूक (von शर् mit नि) m. 1) ein best. Rūpaka (vgl. u. दृढ): लघुद्वंद्वं गुरुद्वंद्वं तन्व्यासतालकः स्मृतः। चतुर्विंशतिवर्षैस्तु रसे क्वास्ये निशारूकः ॥ — 2) eine Art Tact: प्रविश्य नर्तको रङ्गं विकीर्य कुसुमादिकम्। निशारूकेण तालेन कामलं नृत्यमाचरेत् ॥ SAMĠTAD. im ÇKDR.

निशार्धकाल (निशा - अर्ध + काल) m. der erste Theil der Nacht (Gegens. निशावसान) VARĀH. BRH. S. 88, 8.

निशावन m. Hanf (s. शाण) Rīgān. im ÇKDR.

निशावसान (निशा + अव०) n. Ende der Nacht, der zweite Theil der Nacht (Gegens. निशार्धकाल) VARĀH. BRH. S. 87, 34. 88, 8.

निशाविह्वार (नि० + वि०) m. Nachtwandler, ein nächtlicher Unhold, ein Rākshasa BHĀṬ. 2, 36.